

נולד בפברואר 1907
נפטר – 4.10.1972
דוד להדסה קמבר

צעיר הבנים למשפחה עשירה ומכובדת בעיירה, בן-טובים. אבא היה איש עסקים, מחסידי סטולין שברוסיה הלבנה. הבית המה תמיד אורחים ואנשי עסקים. וולה למד ב"חדר מתוקן" ובגימנסיה העברית בפינסק. ראשון המסתערים בכל קטטה עם נערים גויים. לאחר תום לימודיו, עזר בבית בתחנת-הקמח של המשפחה. בזכות הייחוס המשפחתי, זכה לכבוד ולהערכה בעיר.

הצטרף לקן השומר-הצעיר בעירו והשתייך לקבוצת "פלנטי", עימה עלה לארץ ועבר את תחנות נדודיה: במושבה רחובות, בקיבוץ רמת-יוחנן ובבית-אלפא, אליה עברה הקבוצה ביולי 1940 (ה"טראנספר"). ברחובות, עסק בשיווק הלחם שנאפה במאפיית הקיבוץ, באמצעות חמור. ברמת-יוחנן היה שומר-שדות במדים של "גפיר", וממונה על בטחונם של העובדים בשדות המרוחקים. בלילות, על-גבי הסוטה, מסייר ואורב בכרמים ובגן-הירק.

במשך שנים המשיך לעסוק בנושאי בטחון: שומר-שדות בבית-אלפא (עם קובה לנס, סקלרץ ומישה רשף); שימש שומר-ראש למוסה גולדנברג (לפני קום המדינה), בעת שזה עסק ברכישת קרקעות מערבים; יומנאי של תחנת הנוטרים; קשר קשרים רחבים עם אנשי המשטרה ומשמר-הגבול, שראו בו ידיד ומכניס-אורחים למופת, הנענה לכל פנייה. רבים מערביי הסביבה העריכו את חווג'ה וולה על אומץ ליבו ונדיבותו.

שמעון זינאתי: "זכורה לי פגישתנו הראשונה – הוא הופיע מולי, דוהר על סוסתו ואני עם עדר העיזים לאורכה של תעלת הג'לוד. גבר יפה-תואר, גבה-קומה, כתפיים רחבות ועיניו כחולות ובורקות כפלדה. 'היזהר!' – רעם הוא כלפיי ומנופף את השוט שבידו – 'פה סביב סביב חיטה יקרה, שמור היטב, אני אומר לך!'".

במשך שנים עבד בכלבו של הקיבוץ, שהיה בראשיתו, ועיצב, למעשה, את דפוסי פעילותו. יעקב איתן: "אתה ידעת את הסוד של מתן בסתר לאלה שלא הסתדרו עם החומרה שבצמצום. שקדת להפוך את מצוקת הכלל לצידקתו של הפרט. עמדת בכך בגבורה, הודות לסבר-הפנים, לאהבת האדם בחולשתו ובלהיטותו לעוד קצת".

מאוחר יותר עבר לעבוד בקב-קור, כאשר הוא מתמודד עם מחלה, ומנסה למצוא מסלול קבוע בו יקיים את יציבותו וימצה עד תום את מסירותו ונאמנותו.

וולה לא הקים משפחה. נהג לבלות ערבים רבים במועדון לחבר והירבה לשחק שחמט עם קבוצת חברים קבועה. במשך שנים היה חולה. התמודד עם מחלתו – עד שהוכרע.